

[KARLICZKA *sb f*

A du (cum nm) karlicce.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „karlica”; z neutralizacją funkcji deminutywnej: [w więzieniu] Księżnie Iéy Młści ná pośluge iedno dwie kárlicce/ á ftárégo iákiégoś Włochá zoftáwiono. SkarżynKaz 25.

MK